TREŚĆ:

Nakładem Izby Przem.-Handlowej w Gdyni. — Redaktor odpow. Leon Godlewski.

BIULETYN
IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W GDYNI
HANDEL I TRANSPORT MORSKI

BULLETIN of the Chamber of Industry and Commerce at Gdynia
BULLETIN de la Chambre d'Industrie et de Commerce de Gdynia
MITTEILUNGEN der Industrie und Handelskammer in Gdynia

ROK VI | GDYNIA, 15 lipca 1937 r. | NR 13

Redakcja i Administracja: Izba Przem.-Handl. w Gdyni. — **Ref. Prasowy,** ul. 10 Lutego 24, tel. centrala 39-31
Prenumerata: w kraju kwartalnie **4,50 zł,** zagranicą **7,50 zł.**
Konto P. K. O. Nr. 204.415 — Cennik ogłoszeń wysyła się na żądanie.

Przemiany w strukturze polskiego przywozu

W strukturze naszego handlu przywozowego zaszły w ciągu kilku lat ostatnich bardzo poważne zmiany. Jedną z najcharakterystyczniejszych cech, obrazujących strukturę tego handlu jest wartość tony towarów w przywozie, obliczona przez podzielenie ogólnej wartości przywozu przez ogólną wagę. Wartość ta wynosiła n. p. w 1929 — zł 611,5, w 1935 — zł 334,5, a w roku 1936 już tylko zł 327,2. Spadek tej wartości wywołany jest w pewnej mierze spadkiem cen światowych na poszczególne artykuły, w większej jednak — przestawieniem naszego przywozu z artykułów gotowych na surowce przemysłowe (bawełna, wełna, skóry surowe, żelastwo, skóry futrzane, tłuszcze i oleje, szmaty, miedź i inne) z równoczesnym ograniczaniem przywozu wyrobów gotowych u nas produkowanych. Oprócz zmiany naszego przywozu pod względem rodzaju towaru zmieniła Polska także rynki zakupu oraz kierunkowości przywozu. Podczas, gdy dawniej przywoziliśmy towary przeważnie z krajów europejskich nawet pochodzenia zamorskiego, obecnie staramy się je sprowadzać o ile możności bezpośrednio z krajów produkcji. I tak: Europa partycypowała w ogólnym przywozie towarów do Polski w 1932 — 72,71% a w 1936 już tylko 65,3%;

Azja w 1932 — 4.93%, 1934 — 6,78%, a 1936 — 7,3%;

Afryka w 1932 — 2,71%, 1934 — 4,21%, a w 1936 — 4,8%;

Ameryka Północna w 1932 — 12,12%, 1934 — 15,19%, a w 1936 — 12,4% (spadek wskutek częściowego przestawienia importu bawełny);

Ameryka Południowa w 1932 — 4.08%, 1936 — 5,69%;

Ameryka Środkowa w 1935 — 0.68%, 1936 — 0,43%;

Oceania w 1932 — 1,96%, 1934 — 3,63%, 1936 — 4,77%.

Jak widać z liczb powyższych ogólny przywóz w roku ubiegłym wzrósł n. p. w stosunku do 1932 r. o około 16,5%. W ramach ogólnej polityki przywozowej zachodzą również duże zmiany w dziale przywozu towarów kolonialnych tak pod względem krajów pochodzenia poszczególnych artykułów jak i drogi ich przewozu. W ostatnim wypadku czynniki miarodajne kładą głównie nacisk na przywóz odnośnych towarów bezpośrednio z krajów pochodzenia i głównie drogą morską, podczas gdy do 1932 r. towary te, jako pochodzenia zamorskiego, przychodziły do Polski z Hamburga lub Rotterdamu drogą kolejową. Do przerzucenia przywozu towarów kolonialnych i niektórych innych na porty polskiego obszaru celnego przyczyniło się głównie zarządzenie Rządu z grudnia 1931 r., ustanawiające specjalne cła preferencyjne morskie, uzupełnione w następnych latach.

Duży wpływ na strukturę przywozu mają: reglamentacja towarowa oraz ograniczenia dewizowe. Reglamentacja przywozu datuje się w Polsce od lutego 1919 r. z krótką przerwą w czasie od 1 X 1924 do drugiej połowy czerwca 1925, która począwszy od 13 maja 1936 obejmuje wszystkie towary w przywozie.

Zarządzenia te w znacznym stopniu wywołane zostały niemal powszechnie przyjętym

systemem reglamentacji obrotów w handlu międzynarodowym.

W związku z wytworzoną na tym tle sytuacją, dla naszego wywozu, Rząd Polski w trosce o utrzymanie dodatniego salda naszego bilansu handlowego zmuszony był począwszy od r. 1932 rozszerzać listy zakazów przywozu, które n. p. w 1933 r. obejmowały razem prawie 30% ogólnego naszego importu, a począwszy od 13 V rb. 100% oraz uciec się do metod wprowadzenia systemu przywozu, opartego na przyznaniu specjalnych kontyngentów przywozowych dla poszczególnych państw wzamian za nasz wywóz oraz w ostatnich czasach do rozbudowania handlu kompensacyjno-clearingowego oraz wiązanego. System naszej reglamentacji przywozowej, który np. w 1925 r. był zupełnie jednolitym, autonomicznym i elastycznym, stał się obecnie systemem zbyt sztywnym i dla importera bardzo zawikłanym.

Tak w zakresie handlu kompensacyjnego istnieje u nas kilka systemów kompensacyjnych względnie kompensacyjno - clearingowych; mianowicie system:

1) kompensacyjny, oparty na wiązaniu transakcji z krajami pozaeuropejskimi, z którymi Polska posiada ujemny bilans handlowy, przy czym kraje te podzielone zostały na 3 grupy. Kompensata ta obejmuje po stronie przywozu następujące towary kolonialno-spożywcze: herbata, kawa, pieprz, ziele angielskie, cynamon, jądra pestek morelowych, śliwki suszone. banany, pomarańcze i grapefruity, rodzynki, agar-agar, imbir, kompoty, kawior, miąższ oraz kompoty ananasowe w puszkach, płatki owsiane, gruszki suszone i ziarno kakaowe, przy czym przywóz winien być w zasadzie w ramach transakcji wiązanej kompensowany wywozem do kraju pochodzenia tych towarów. Odstępstwa od kierunkowości wywozu dopuszczone są jedynie pomiędzy krajami w poszczególnych grupach;
2) kompensacyjno - clearingowy z Bułgarią. Jugosławią i Węgrami;
3) kompensacyjna wymiana towarowa bez clearingu z Grecją;
4) kompensacyjno - clearingowy w ramach specjalnie ustalonych plafonów z Italią, Niemcami, Szwajcarią, Rumunią i Turcją;
5) cicha kompensata ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej;
6) kompensata clearingowa nieoficjalna z Hiszpanią i clearing na podstawie umowy prywatnej z grupą żydowską w Palestynie;
7) specjalna kompensata towarowa z Z. S. R. R.;
8) odrębne transakcje kompensacyjne na zasadzie nadkontyngentów i t. p.

Stałe z góry określone umowami handlowymi kontyngenty przywozowe posiadamy z następującymi krajami: z Anglią wraz z krajami mandatowymi oraz koloniami, objętym traktatem handlowym polsko-angielskim, Holandią i Indiami Holenderskimi, Belgią. Francją (wartościowo), Norwegią, Szwecją, Portugalią i Kanadą. Poza tym mamy także kontyngenty okresowe z Danią.

Z dniem 27 IV 1936 r. wprowadzoną została reglamentacja dewizowa, która w zasadzie swej ma mieć na celu ochronę złotego i walkę ze spekulacją walutową i tezauryzacją z jednej strony oraz odciążenie naszego bilansu płatniczego i uzyskanie szerszej podstawy dla uruchomienia gospodarstwa narodowego z drugiej strony. Reglamentacja ta wywołała jednak pewne perturbacje w obrotach naszego handlu zagranicznego w ogóle, a w przywozie artykułów kolonialno - spożywczych w szczególności, przywóz tych artykułów był wprawdzie już przed wydaniem przepisów dewizowych utrudniony, jednak dodatkowe wymogi odnośnie uzyskania dewiz na pokrycie należności za przywożone towary wniosły do handlu przywozowego dalsze trudności i bardzo znacznie skomplikowały pracę firm importowych.

Wszystkie wyżej wymienione zarządzenia oraz wydane na ich podstawie instrukcje manipulacyjno-wykonawcze sprowadziły swobodę importera co do wyszukiwania sobie dostawców oraz wykorzystywania koniunktury niemal do zera.

W związku z powyższymi utrudnieniami przywóz towarów kolonialnych i owoców suszonych kształtował się w ostatnich 2 latach następująco:

Nazwa	1935 ton	1935 wart. tys. zł	1936 ton	1936 wart. tys. zł
1. rodzynki, koryntki figi i śliwki suszone	10.659	6 900	10.480,3	6 063
2. migdały, orzechy laskowe i włoskie	18 226	3.242	14.613,0	2.908
3. kawa, herbata i korzenie	9 164,3	16 231	9.277,5	15.044

Przywóz owoców suszonych zmniejszył się w 1936 r. w stosunku do 1935 r. pod względem tonażu o około 1,7%, a pod względem wartości o około 12,1%. Przywóz migdałów i orzechów spadł w stosunku do 1935 r. ilościowo o około 20%, a wartościowo o ok. 10,3%. Import herbaty zmniejszył się o około 6% a korzeni o około 10%, natomiast wzrósł import kawy o około 9,5% (z 5.687,6 na 6.258 ton). Wzrost przywozu kawy uwidacznia się tylko w odniesieniu do kawy najtańszego gatunku, t. j. brazylijskiej na niekorzyść kawy jakościowo lepszej, czyli niebieskiej. Np. w roku 1934 przywóz kaw niebieskich wynosił w stosunku do ogólnego przywozu kawy około 32%, a w roku ubiegłym już tylko około 26,5%. Przywóz śledzi solonych wynosił w 1935 r. — 40.379 ton, a w roku 1936 — 45.414 ton, w tym przez

Gdynię w r. 1935 — 16.668 ton, a w roku 1936 — 27.890 ton.

Zrozumiałą jest rzeczą, że w tych warunkach na tle ostatnio odczuwanego ożywienia w handlu międzynarodowym coraz częściej dają się słyszeć głosy ze strony sfer zainteresowanych o konieczności nawrotu do liberalizmu handlowego; wydaje się jednak, że droga do przywrócenia normalniejszych warunków wymiany międzynarodowej jest jeszcze daleka, zbyt bowiem wielkie rozmiary przybrał system reglamentacji i zbyt skomplikowane są przyczyny tej reglamentacji, przyjęte przez poszczególne kraje.

UROCZYSTOŚCI ŚWIĘTA MORZA W GDYNI.

Podczas uroczystości „Święta Morza", które odbyły się w dniu 11 lipca w Gdyni w obecności Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego, Izbę naszą reprezentował Prezes Izby p. Stanisław Tor.

UDZIAŁ SFER GOSPODARCZYCH GDYNI W KONGRESIE MIĘDZYNARODOWEJ IZBY HANDLOWEJ.

Przedstawiciele sfer gospodarczych Gdyni przyjęli liczny udział w tegorocznym Kongresie Międzynarodowej Izby Handlowej, który odbył się w Berlinie w dniach 28 czerwca — 3 lipca br. Delegacja z całej Polski składała się z 49 osób pod przewodnictwem wiceprezesa Izby Przemysłowo - Handlowej w Warszawie, a zarazem prezesa Komitetu Narodowego Polskiego Międzynarodowej Izby Handlowej p. Bogusława Hersego. Sfery gospodarcze Gdyni reprezentowane były przez Prezesa Rady Interesantów Portu Gdyńskiego, honorowego Prezesa naszej Izby inż. Napoleona Korzona, wiceprezesów Rady, wiceprezesa naszej Izby p. Feliksa Kollata i radcę Izby p. Lucjana Byczkowskiego, radcę naszej Izby, przewodniczącego Komisji Morskiej p. Juliana Rummla, prezesa Polskiego Związku Maklerów Okrętowych oraz przez dyrektora Rady Interesantów p. dra B. Kasprowicza i wicedyrektora naszej Izby p. Tadeusza Marchlewskiego.

Wyżej wymienione osoby brały żywy udział w obradach Kongresu, odbywających się na plenum oraz w 4 sekcjach-grupach.

Plenarne posiedzenia były poświęcone następującym 4 generalnym zagadnieniom:

1. Brakowi i nadmiarowi surowców;
2. Gospodarce planowej;
3. Zagadnieniu międzynarodowego uregulowania stosunków walutowych;
4. Nacjonalizmowi gospodarczemu.

Zagadnienia specjalne były omawiane w sekcjach (grupach) następujących:

1. W grupie „Finanse, przemysł, handel".

Sprawy: karteli międzynarodowych; stanowiska prawnego przedsiębiorstw zagranicznych; podwójnego opodatkowania; polityki finansowej (kredyty); polityki walutowej (ceny, kontrola dewizowa, problem złota itd); niewidzialnych hamulców handlu międzynarodowego (kontyngenty, praktyka celna itp.); polityki handlowej (cła preferencyjne, wstrzymanie transferu itp.)

2. W grupie „Organizacja zbytu".

Sprawy: dostosowania organizacji zbytu do obecnych warunków gospodarczych; sprawy akwizycji i reklamy.

3. W grupie „Komunikacja".

Sprawy: transportu lądowego, żeglugi śródlądowej, a szczególnie utrudnień żeglugowych na Dunaju, transportu powietrznego poczty powietrznej, transportu kolejowego, współpracy kolei i żeglugi powietrznej oraz konosamentów morskich, telefonu i telegrafu w ruchu międzynarodowym.

4. W grupie „Zagadnienia prawnicze".

Sprawy: międzynarodowych handlowych sądów rozjemczych; konkursowe; schematów umów handlowych; przemysłowej ochrony prawnej oraz legalizacji dokumentów dla przedkładania ich sądom.

Przewodnictwo delegatów polskich, biorących udział w obradach grupy III „Komunikacja" powierzone zostało p. radcy J. Rummlowi. Jedno z posiedzeń tej grupy było poświęcone omówieniu stanu ratyfikacji konwencyj brukselskich w szczególności zaś w odniesieniu do t. zw. „reguł haskich", czyli konwencji o ujednostajnieniu niektórych zasad, dotyczących konosamentów, podpisanej w Brukseli w dniu 25 sierpnia 1924 roku.

Zaznaczyć należy, że Polska ratyfikowała tak wyżej wymienioną konwencję o ujednostajnieniu niektórych zasad, dotyczących konosamentów, jak również konwencję o ujednostajnieniu niektórych zasad, dotyczących odpowiedzialności właścicieli statków morskich oraz konwencję o ujednostajnieniu niektórych zasad, odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich. Ratyfikacja nastąpiła przez oświadczenie Rządu polskiego w dniu 22 kwietnia br. Nie ratyfikowały dotąd pierwszej z wyżej wymienionych konwencyj dwa mocarstwa morskie Niemcy i Japonia, przy czym delegaci tych państw wyjaśnili na wspomnianym posiedzeniu przyczyny nieratyfikowania.

ZAMORSKIE OBROTY TOWAROWE PORTU GDYŃSKIEGO W MIES. CZERWCU BR. ORAZ W I. PÓŁROCZU BR.

Zamorskie obroty towarowe portu gdyńskiego w mies. *czerwcu* br. osiągnęły rekord *813.009,6 ton.* Poprzednie najpoważniejsze wyniki w obrotach zamorskich portu miały miejsce w miesiącu kwietniu br. (795.078,5 t.)

Od szeregu lat obroty portu w miesiącach lutym i czerwcu bywają najniższe w roku. Po raz pierwszy w roku bieżącym miesiąc czerwiec br. nie tylko nie wykazał spadku, ale nawet dał rekordowy wzrost obrotów.

Miesiąc sprawozdawczy (813.009.6 ton) wykazuje 13,5%-owy wzrost obrotów w porównaniu z ub. mies. majem r. b. (716.161,3 t.), poważny 46,6%-owy wzrost w stosunku do obrotów miesiąca czerwca 1936 r. (554.717 t.) oraz 2,2%-owy wzrost w porównaniu z poprzednimi rekordowymi obrotami w mies. kwietniu 1937 r. (795.161,3 t.)

Dotychczasowe wyniki obrotów zamorskich portu (przywóz i wywóz łącznie) w I. półroczu rb. (4.342.876,3 ton) wykazują poważny 20,3%-owy wzrost w porównaniu z tym samym okresem czasu roku ubiegłego (3.609.084,7 ton).

Na uzyskanie tych ogólnych obrotów zamorskich w *I. półroczu r. b.* (4.342.876,3 t.) złożył się przywóz zamorski — 880.970.9 t. oraz wywóz zamorski — 3.461.905,4 t.

Tempo wzrostu przywozu zamorskiego bardzo poważnie przewyższa wzrost wywozu zamorskiego. Tak na przykład przywóz zamorski w I. półroczu rb. (880.970,9 t.) wykazuje poważny 60,3%-owy wzrost w porównaniu z przywozem zamorskim w tym samym okresie czasu roku ubiegłego (549.352,9 t.) — Wywóz zamorski natomiast w I. półroczu rb. (3.461.905,4 ton) wykazuje wzrost znacznie mniejszy, wynoszący zaledwie 13.1% w stosunku do tego samego okresu czasu roku ub. (3.059.731,8 t.)

Tempo wzrostu importu i eksportu portu w poszczególnych okresach I. półrocza rb. w porównaniu z tymi samymi okresami roku ubiegłego ilustruje poniższe zestawienie:

Tempo wzrostu obrotów w I. półroczu rb.

okres czasu rb.	% wzrostu w porównaniu z tym samym okresem czasu roku ubiegłego — *Import*	*Eksport*
I	+ 24,6	—16,1
I—II	+ 40.1	— 6,04
I—III	+ 46.9	+ 2,2
I—IV	+ 52,2	+ 8,05
I—V	+ 52,6	+ 8,98
I—VI	+ 60,3	+13,1

O ile import zamorski wykazywał w roku bieżącym stałą tendencję wzrostu, to eksport zamorski w początkach bieżącego roku (styczeń, luty) wykazywał nawet spadek. Dopiero marzec wnosi poważną zmianę w rezultacie czego wywóz zamorski w okresie: styczeń — marzec wykazał wzrost (2,2%). Po rekordowych obrotach w m. kwietniu wywóz zamorski wykazał już poważny wzrost, aby uzyskać w całym półroczu rb. wzrost przeszło 13%-owy.

Import zamorski w miesiącu sprawozdawczym wykazuje nowe rekordowe rezultaty. Wyniósł on *177.939,8 t.* W porównaniu z importem ub. m. maja rb. (157.855,1 t.) import zwiększył się o 12,7%, w stosunku natomiast do mies. czerwca 1936 r. (88.766,1 t.) wykazuje bardzo poważny 100,4%-owy wzrost oraz w porównaniu z poprzednim rekordowym importem w mies. grudniu 1936 r. (165.130 t.) wzrost o 7,7%.

Poważny ten wzrost przywozu w m. czerwcu rb. w porównaniu z ub. miesiącem majem rb. spowodowały przede wszystkim pozycje następujące: nasiona oleiste — 5.279 t. (2.857 t.), ryż surowy — 7.684 t. (6.358 t.), żywica — 680 t. (519 t.), śledzie solone — 395 t. (58 t.). rudy różne i wypałki pirytowe — 22.309 t. (14.321 t.), tłuszcze i oleje roślinne — 321 t. (247 t.), tytoń — 246 t. (68 t.), przetwory chemiczne — 244 t. (202 t.), farby — 116 t. (67 t.), fosforyty — 12.029 t. (9.677 t.), żużle Thomasa — 2.800 t. (brak), skóry — 2.014 t. (1.754 t.), odpadki bawełny — 225 t. (122 t.), papa, tektura — 64 t. (22 t.), celuloza — 1.166 t. (827 t.), żelazo surowe — 621 t. (474 t.), metale różne — 427 t. (209 t.), złom żelazny — 85.606 t. (75.039 t.), wyroby żelazne i metalowe — 312 t. (207 t.), maszyny, aparaty i części — 447 t. (344 t.), oraz samochody, motocykle i części — 487 t. (474 t.)

Spośród powyższych pozycyj zwraca uwagę poważny ok. 80%-owy wzrost importu nasion oleistych. ryżu surowego, żużli Thomasa, fosforytów. oraz ok. 14%-owy złomu żelaznego.

Do pozycyj importu, które w miesiącu sprawozdawczym w porównaniu z ub. mies.

majem rb. wykazały spadek należą: owoce świeże — 2.173 t. (2.227 t.), kawa — 312 t. (393 t.), kakao — 195 t. (668 t.), rośliny i materiały roślinne — 23 t. (83 t.), piryty — brak (3.099 t.), oleje — 112 t. (122 t.), smoła i smary — 47 t. (52 t.), asfalt — 211 t. (360 t.). tłuszcze zwierzęce surowe — 697 t. (1.142 t.), siarka — 72 t. (220 t.), wełna — 1.327 t. (2.546 t.), odpadki wełniane — 78 t. (81 t.), bawełna — 5.578 t. (7.981 t.), przędza bawełniana — 161 t. (201 t.), len, konopie, sizal i in. wł. rośl. — 30 t. (71 t.), juta — 831 t. (1.128 t.), kauczuk — 515 t. (856 t.), wyroby gumowe — 309 t. (351 t.), papier i makulatura — 2.066 t. (2.149 t.), miedź — 1.525 t. (1.703 t.), cyna — 89 t. (247 t.), oraz części wagonów i lokomotyw.

Poza normalnymi wahaniami miesięcznymi wielu spośród wyżej wymienionych pozycyj zwraca uwagę poważny spadek importu bawełny surowej.

Szczegółowo ilustruje przywóz zamorski w mies. czerwcu rb. w porównaniu z tym samym miesiącem roku ubiegłego poniższe zestawienie:

IMPORT (tony)

	Czerwiec 1936	Czerwiec 1937
Nasiona różne	60	19
nasiona oleiste	2.464	5.279
ryż surowy	506	7.684
owoce świeże	2.682	2.173
owoce suszone	146	103
konserwy owocowe	2	4
orzechy i migdały	3	72
kawa	764	312
herbata	80	91
kakao	938	195
korzenie	107	124
rośliny i materiały roślinne	44	23
żywica	485	680
śledzie świeże	—	20
śledzie solone	522	395
rudy różne i wypałki pirytowe	11.446	22.309
piryty	—	—
oleje	178	112
smoła i smary	363	47
asfalt	942	214
tłuszcze i oleje roślinne	338	321
tłuszcze zwierzęce surowe	1.108	697
tran	223	240
napoje alkoholowe i inne	89	161
tytoń	329	246
siarka	445	72
przetwory chemiczne	122	244
farby	21	116
garbniki	2.382	1.618
fosforyty	7.406	12.029
żużle Thomasa	—	2.800
sól potasowa	11	—
skóry	1.943	2.014
wełna	1.019	1.327
odpadki wełniane	55	78
przędza wełniana	55	25
bawełna	6.398	5.578
odpadki bawełny	131	225
przędza bawełniana	158	161
len, konopie, sisal i in. wł.	29	30
juta	1.151	831
szmaty	1.024	1.387
kauczuk	463	515
wyroby gumowe	95	309
papier i makulatura	1.262	2.066
papa, tektura	2	64
celuloza	483	1.166
żelazo surowe	178	621
metale różne	80	427
złom żelazny	33.968	85.606
miedź	479	1.525
cyna	112	89
cynk	170	2
wyroby żelazne i metal.	2.220	312
maszyny, aparaty i części	677	447
części wagonów i lokom.	433	229
samochody, motocykle i części	185	487
różne	1.890	14.022
Razem	88.766	177.940

Przeszło 100%-owy wzrost importu w mies. sprawozdawczym w porównaniu z tym samym miesiącem roku ubiegłego spowodowały przede wszystkim pozycje: nasion oleistych (przeszło 100%), ryżu surowego (przeszło 15-krotny), rud różnych i wypałków pirytowych (ok. 100%-owy), fosforytów (ok. 50%-owy), żużli Thomasa (brak w 1936 r.), skór (ok. 10%), szmat (przeszło 20%), kauczuku (przeszło 10%), papieru (ok. 70%), celulozy (przeszło 100%), *złomu żelaznego* (ok. 150%), oraz miedzi (przeszło 3-krotny wzrost).

W pierwszym półroczu rb. (I—VI) w porównaniu z tym samym okresem czasu roku ubiegłego wykazały wzrost przede wszystkim pozycje importu: nasion oleistych — 29.961 t. (25.231 t.), ryżu surowego — 38.141 t. (32.194 t.), owoców świeżych — 33.294 t. (25.686 t.), konserw owocowych — 60 t. (32 t.), orzechów i migdałów — 481 t. (267 t.), herbaty — 803 t. (596 t.), kakao — 3.328 t. (3.161 t.), korzeni — 630 t. (597 t.), roślin i materiałów roślinnych — 282 t. (220 t.), śledzi solonych — 7.836 t. (5.459 t.), rud różnych i wypałków pirytowych — 83.914 t. (35.456 t.), tłuszczy zwierzęcych surowych — 6.728 t. (6.282 t.), tranu — 2.129 t. (1.094 t.), siarki — 2.215 t. (1.791 t.), przetworów chemicznych — 1.427 t. (1.131 t.), farb — 294 t. (157 t.), garbników — 8.208 t. (8.058 t.), fosforytów — 72.929 t. (58.524 t.), żużli Thomasa — 18.046 t. (16.100 t.), skór — 12.872 t. (11.419 t.), odpadków bawełnianych — 1.295 t. (597 t.), przędzy bawełnianej — 1.013 t. (822 t.), szmat — 9.924 t. (4.628 t.), kauczuku — 3.795 t. (2.907 t.), wyrobów gumowych — 1.479 t. (525 t.), papieru i maku-

latury — 10.739 t. (6.245 t.), celulozy — 6.156 t. (2.953 t.), żelaza surowego — 3.414 t. (1.613 t.), metali różnych — 1.728 t. (597 t.), złomu żelaznego — 351.106 t. (156.460 t.), miedzi — 8.245 t. (5.999 t.), cyny — 899 t. (418 t.), cynku — 371 t. (187 t.), maszyn, aparatów i części — 3.050 t. (2.832 t.) oraz samochodów, motocykli i ich części — 2.389 t. (689 t.)

Stosunkowo nieliczny jest szereg tych pozycyj importu, które wykazały spadek w I. półroczu rb. w porównaniu z analogicznym okresem czasu roku ubiegłego i należą tu: owoce suszone — 1.544 t. (2.078 t.), kawa — 2.230 t. (3.176 t.), żywica — 3.033 t. (3.596 t.), śledzie świeże — 4.567 t. (4.743 t.), piryty — 8.639 t. (11.715 t.), asfalt — 1.279 t. (2.445 t.), tłuszcze i oleje roślinne — 1.903 t. (3.076 t.), tytoń — 976 t. (1.721 t.), wełna — 14.283 t. (15.849 t.), bawełna — 42.686 t. (48.455 t.), len, konopie, sisal i in. wł. rośl. — 294 t. (625 t.) oraz juta — 5.684 t. (5.985 t.)

Spośród powyższych pozycyj zwraca uwagę spadek importu surowców włókienniczych, a przede wszystkim bawełny surowej.

Eksport zamorski w mies. sprawozdawczym (635.069,8 t.) wykazuje 13,7%-owy wzrost w porównaniu z ub. miesiącem majem rb. (558.306,2 t.) oraz poważny 36,2%-owy wzrost w stosunku do miesiąca czerwca 1936 r. (465.950,9 t.)

Wzrost ten w porównaniu z ub. miesiącem majem rb. spowodowały przede wszystkim pozycje: węgiel eksportowy — 470.868 t. (424.734 t.), węgiel bunkrowy — 63.952 t. (44.337 t.), koks — 29.175 t. (20.396 t.), słód — 2.482 t. (762 t.), mąka ryżowa — 693 t. (420 t.), owoce świeże — 260 t. (30 t.), masło — 769 t. (35 t.), tłuszcze zwierzęce — 943 t. (181 t.), salmiak — 101 t. (65 t.), karbid — 197 t. (146 t.), biel cynkowa — 732 t. (575 t.), skóry — 265 t. (191 t.), tkaniny — 731 t. (666 t.), bale i słupy — 4.154 t. (360 t.), drzewa tartego — 18.520 t. (8.377 t.) dykty i forniery — 1.585 t. (1.367 t.), żelazo handlowe — 12.004 t. (11.810 t.) oraz rury żeliwne i żelazne — 3.678 t. (2.291 t.)

Poza grupą wytworów mineralnych, wywierających szczególnie poważny wpływ na całość eksportu zamorskiego należałoby podkreślić wzmożenie się eksportu tarcicy (przeszło 100%) oraz utrzymywanie się nadal na wysokim poziomie eksportu produktów hutniczych ze szczególnym uwzględnieniem żelaza handlowego.

Do pozycyj eksportu, które w miesiącu sprawozdawczym wykazały spadek w porównaniu z ub. miesiącem majem należą: strączkowe — 30 t. (40 t.), nasiona i rośliny — 35 t. (114 t.), szynki i inne peklowane — 225 t. (248 t.), bekony — 1.315 t. (1.546 t.), jaja — 1.606 t. (2.266 t.), cement — 267 t. (2.199 t.), oleje i parafina — brak (93 t.), przetwory mięsne — 1.368 t. (2.972 t.), napoje alkoholowe — 10 t. (23 t.), makuchy — 825 t. (1.190 t.), mączka kostna — 116 t. (334 t.), siarczan amonu — 594 t. (3.424 t.), bawełna i odpadki — 185 t. (338 t.), klepki — 92 t. (100 t.), meble gięte — 521 t. (650 t.), papier — 415 t. (508 t.), żelazo surowe — 778 t. (1.379 t.), metale różne — 185 t. (279 t.), wyroby żelazne i metalowe — 1.964 t. (4.035 t.), szyny kolejowe — 4.019 t. (6.189 t.), cynk — 633 t. (1.815 t.), oraz blacha cynkowa — 208 t. (268 t.)

Oprócz produktów hodowlanych zwraca uwagę poważny spadek eksportu siarczanu, amonu oraz szyn kolejowych.

Szczegółowo ilustruje eksport zamorski w mies. czerwcu rb. w porównaniu z tym samym miesiącem roku ubiegłego poniższe zestawienie:

EKSPORT (tony)

	Czerwiec 1936	Czerwiec 1937
Zboże	15	—
strączkowe	—	30
mąka ryżowa	115	693
mąka	—	—
mąka pastewna	—	—
ryż	65	141
słód	4.155	2.482
owoce świeże	28	260
konserwy owocowe	—	—
nasiona i rośliny	411	35
szynki i inne peklowane	56	225
bekony	1.356	1.315
drób i ptactwo bite	17	—
jaja	1.893	1.606
masło	1.682	769
cement	2.196	267
sól	15	692
węgiel eksportowy	344.573	470.868
węgiel bunkrowy	36.593	63.952
koks	16.579	29.175
oleje i parafina	1	—
tłuszcze zwierzęce	271	943
przetwory mięsne	1.572	1.368
cukier	7.488	2.458
napoje alkoholowe	—	10
spirytus	4	5
makuchy	1.441	825
melasa	—	2
otręby	—	—
wytłoki buraczane	1	—
soda	43	—
salmiak	194	101
karbid	—	197
farby	—	—
mączka kostna	—	116
biel cynkowa	270	732
sól potasowa	—	—
saletra	2	17
siarczan amonu	8	594
skóry	33	265
tkaniny	757	731
bawełna i odpadki	224	185
bale i słupy	436	4.154
drzewo tarte	22.461	18.520

wyroby z drzewa	148	535
klepki	145	92
dykty i forniery	1.108	1.585
meble gięte	428	521
wyroby koszykarskie	36	56
papier	642	415
papa i tektura	174	212
celuloza	173	1.003
żelazo surowe	81	778
żelazo handlowe	7.805	12.004
metale różne	15	185
wyroby żelazne i metalowe	956	1.964
szyny kolejowe	—	4.019
rury żeliwne i żelazne	2.696	3.678
cynk	1.379	633
blacha cynkowa	595	208
różne	4.615	3.449
Razem	465.951	635.070

Przeszło 36%-owy wzrost eksportu zamorskiego miesiąca czerwca rb. w porównaniu z tym samym miesiącem roku ubiegłego spowodowały przede wszystkim pozycje: węgla eksportowego — 470.868 t. (344.573 t.), węgla bunkrowego — 63.932 t. (36.593 t.), koksu — 29.175 t. (16.579 t.), mąki ryżowej — 693 t. (115 t.), owoców świeżych — 260 t. (28 t.), szynek i in. pekl. — 225 (56 t.), karbidu — — 197 t. (brak), bieli cynkowej — 732 t. (270 t.), skór — 265 t. (33 t.), bali i słupów — 4.154 t. (436 t.), dykt i fornierów — 1.585 t. (1.108 t.), celulozy — 1.003 t. (174 t.), żelaza surowego — 778 t. (81 t.), żelaza handlowego — 12.004 t. (7.805 t.), wyrobów żelaznych i metalowych — 1.964 t. (956 t.), szyn kolejowych — 4.019 t. (brak), rur żeliwnych i żelaznych — 3.678 t. (2.696 t.)

Podkreślić należy bardzo poważne wzmożenie się eksportu wytworów mineralnych (węgla itp.) oraz produktów hutniczych (żelaza handlowego, szyn kolejowych itp.)

Eksport zamorski w pierwszym półroczu rb. (3.461.905,4 t.) wykazuje 13,1%-owy wzrost w porównaniu z tym samym okresem czasu roku ubiegłego (3.059.731,8 t.) Wzrost ten spowodowany został głównie dzięki następującym pozycjom: węgla eksportowego — 2.616.954 t. (2.350.533 t.), węgla bunkrowego — 280.156 t. (182.327 t.), koksu — 126.816 t. (107.170 t.), mąki ryżowej — 1.728 t. (1.658 t.), słodu — 16.201 t. (14.973 t.), szynek i innych peklowanych — 3.498 t. (417 t.), soli — 1.066 t. (568 t.), tłuszczów zwierzęcych surowych — 2.883 t. (2.006 t.), przetworów mięsnych — 12.745 t. (6.696 t.), wytłoków buraczanych — 2.542 t. (2.144 t.), karbidu — 1.322 t. (1.253 t.), farb — 118 t. (37 t.), mączki kostnej — 902 t. (201 t.), bieli cynkowej — 3.612 t. (1.643 t.), soli potasowej — 2.550 t. (450 t.), siarczanu amonu — 32.536 t. (12.394 t.), skór — 1.588 t. (457 t.), tkanin — 3.765 t. (3.534 t.), bawełny i odpadków — 2.556 t. (1.218 t.), wyrobów z drzewa — 2.954 t. (1.871 t.), dykt i fornierów — 9.097 t. (6.837 t.), mebli giętych — 2.785 t. (2.220 t.), żelaza surowego — 5.375 t. (4.001 t.), żelaza handlowego — 53.029 t. (40.737 t.), metali różnych — 1.062 t. (222 t.), wyrobów żelaznych i metalowych — 17.659 t. (9.663 t.), szyn kolejowych — 39.710 t. (127 t.), rur żelaznych i żeliwnych — 17.659 t. (12.120 t.) oraz cynku — 7.088 t. (6.333 t.)

Najpoważniejsza na eksporcie pozycja węgiel eksportowy wykazuje wzrost eksportu o przeszło 11%. Poważny wzrost eksportu wykazuje grupa wytworów hodowlanych (szynki, przetwory mięsne itp.) Z produktów chemicznych rok bieżący wykazuje bardzo poważne wzmożenie się eksportu siarczanu amonu (ok. 3-krotny). Doskonałe rezultaty daje eksport produktów hutniczych ze szczególnym uwzględnieniem żelaza handlowego. Obie te pozycje siarczanu amonu oraz żelaza handlowego kierowane są nadal w przeważnej mierze na Daleki Wschód. Zwraca uwagę ukazanie się na eksporcie w roku bieżącym poważnych partyj szyn kolejowych.

Spadek natomiast w bieżącym półroczu (I—VI) w porównaniu z analogicznym okresem czasu roku ubiegłego wykazały: mąka pastewna — 507 t. (1.480 t.), ryż — 248 t. (389 t.), owoce świeże — 563 t. (687 t.), nasiona i rośliny — 1.366 t. (4.739 t.), bekony — 9.255 t. (9.822 t.), drób i ptactwo bite — 225 t. (462 t.), jaja — 6.617 t. (11.843 t.), masło — 1.609 t. (4.531 t.), cement — 3.141 t. (8.053 t.), cukier — 15.132 t. (34.010 t.), makuchy — 7.749 t. (10.954 t.), soda — 4 t. (2.033 t.), bale i słupy — 4.585 t. (17.861 t.), drzewo tarte — 68.649 t. (123.583 t.), klepki — 321 t. (443 t.), papier — 2.460 t. (3.954 t.), celuloza — 2.828 t. (6.051 t.), oraz blacha cynkowa — 2.538 t. (2.852 t.)

Poza nieznacznymi wahaniami in minus wyżej podanych produktów hodowlanych zwraca uwagę poważny przeszło 50%-owy spadek eksportu cukru oraz drzewa tak bali, słupów i kopalniaków, jak i tarcicy.

Ruch statków w miesiącu sprawozdawczym analogicznie do obrotów towarowych wykazuje wzrost ilości oraz pojemności statków. Przyszło bowiem 509 (476) statków o pojemności 497.467 n. r. t. (437.649 n. r. t.), wyszło zaś 507 (474) statków o pojemności 486.091 n. r. t. (454.696 n. r. t.)

Kolejność bander ukształtowała się następująco: Szwecja — 1 miejsce, Polska — 2, Niemcy — 3, Anglia — 4, Dania — 5, Grecja — 6, Finlandia — 7, Łotwa — 8, Francja — 9, Norwegia — 10, Włochy — 11, Stany Zjedn. Am. P. — 12, Estonia — 13, Holandia — 14, W. M. Gdańsk — 15, Panama — 16, Rumunia — 17 oraz Węgry — 18. Ogółem reprezentowane były bandery 18 (16) państw.

Średni tonaż statku, zawijającego do Gdyni w m. czerwcu rb. wyniósł 977,3 n. r. t. (919,4 n. r. t.) Średni postój statków w porcie

wyniósł 51,1 godzin (54). Średnia ilość statków w porcie wynosiła 58 (58).

Ruch statków w miesiącu czerwcu br. ilustruje poniższe zestawienie:

Ruch statków

	Przyszło		Wyszło	
	statków	NRT.	statków	NRT.
Polska	58	63.182	50	56.026
W. M. Gdańsk	6	1.982	5	1.625
Anglia	25	50.183	22	44.030
Dania	62	38.285	65	40.840
Estonia	23	12.288	23	12.693
Finlandia	33	30.170	41	36.743
Francja	4	30.216	4	30.216
Grecja	14	36.410	13	33.958
Holandia	20	8.634	22	8.597
Łotwa	23	30.337	24	32.074
Niemcy	74	49.217	80	56.111
Norwegia	32	31.304	30	27.521
Panama	2	1.282	2	1.282
Rumunia	1	2.288	—	—
Stany Zjedn. Am. P.	6	19.538	5	15.696
Szwecja	117	70.150	113	69.408
Węgry	1	346	1	346
Włochy	8	21.655	7	19.128
Razem	509	497.467	507	486.091

Ruch pasażerów wykazuje nieznaczne ożywienie jedynie na wyjeździe. Przyjechało bowiem 1.151 (1.223) pasażerów, w tym: z Anglii — 95, Argentyny — 102, Belgii — 29, Brazylii — 36, Danii — 81, Estonii — 8, Finlandii — 7, Francji — 239, Holandii — 11, Niemiec — 5, Norwegii — 5, Portugalii — 1, Senegalu — 1, Stanów Zjedn. Am. P. — 492 oraz ze Szwecji — 39. Wyjechało zaś 2.664 (2.070) pasażerów, w tym: do Anglii — 332, Argentyny — 733, Brazylii — 133, Danii — 26, Estonii — 8, Finlandii — 1, Francji — 1.082, Holandii — 3, Kanady — 41, Norwegii — 4, Stanów Zjedn. Am. P. — 291 oraz do Szwecji — 10 pasażerów.

WARUNKI PRACY HAMBURG AMERIKA LINIE.

Czołowe przedsiębiorstwo regularnej żeglugi w Niemczech, Hamburg Amerika Linie, które parę miesięcy temu obchodziło uroczyście 90-lecie swego istnienia, rozwija się pomyślnie w chwili obecnej, mając jednakże różnorakie trudności do zwalczenia. W sprawozdaniu udziałowcom towarzystwa prezes towarzystwa radca stanu Helfferich, reprezentując interesy żeglugi, dosadnie zamanifestował trudności, jakie przechodzi towarzystwo w warunkach ogólnej polityki dewizowej Niemiec.

Najpierw prezes podał szereg pomyślnych liczb: wpływy z ruchu pasażerskiego wzrosły o 18 procent, frachty natomiast wzrosły względem poprzedniego roku o 11,9 proc. co do wagi i 15,2 proc. co do wartości. Liczby te dotyczą północno - amerykańskiej linii. Na innych liniach ilość pasażerów zwiększyła się tylko o 5 proc., ale za to specjalnie w podróżach wycieczkowych wpływy z ruchu pasażerskiego wzrosły o całych prawie 30 procent. W ciągu pięciu miesięcy bieżącego roku sytuację finansową towarzystwa charakteryzowała dalsza poprawa, wobec czego, o ile nie zajdzie pogorszenie ogólnej sytuacji gospodarczej, uzyskany będzie za rok 1937 już czysty zysk.

Czarną stroną pracy towarzystwa jest system rozliczeń dewizowych. De facto 40 szylingów zarobionych przez towarzystwo okazuje się równoznaczne z 24 szylingami do dyspozycji towarzystwa. Wyrównawcze wypłaty ze strony rządu nie stanowią wystarczającej rekompensaty. Prócz tego wyrównanie to oparte jest na stałej kalkulacji i zmniejsza się w miarę, jak poziom stawek frachtowych się podnosi. Pożądany wobec tego jest w opinii prezesa towarzystwa powrót do prywatnych form gospodarki i zwolnienia się od pomocy finansowej państwa.

Sprawa odnowienia tonażu napotyka na duże trudności: od roku 1933 należałoby zbudować 20 nowych statków zastępczych, tymczasem zbudowano tylko jeden. Prezes podkreślił, że na niemieckich stoczniach statki dla towarzystwa budują się z niezwykle dalekimi terminami dostawy, gdyż stocznie chętniej przyjmują zamówienia zagranicy, w ramach ogólnej polityki państwowej zdobywania dewiz. Tymczasem zdaniem prezesa polityka taka ze strony stoczni jest błędna, gdyż budowa statku dla zagranicy oznacza jednorazowe zdobycie dewiz, wobec stałego wpływu dewiz za frachty w razie budowy większego tonażu niemieckiego na stoczniach niemieckich.

GRUPA KIRSTEN-ERNST RUSS OTRZYMA NOWE STATKI

Grupa hamburska Kirsten-Ernst Russ, utrzymująca linie w kierunku krajów skandynawskich (Norwegii) oraz Finlandii, z zawijaniem w tym ostatnim kierunku również do Gdyni — Gdańska, odnawia i zwiększa poważnie swą flotę statków liniowych. Zwłaszcza grupa „Ernst Russ" zamówiła na stoczniach niemieckich 5 statków o ogólnej nośności 20 tysięcy ton DW. Prawdopodobnie nowe statki będą użyte głównie w kierunku Norwegii, dotychczasowy tonaż natomiast zasili częściowo linię bałtycką, możliwe jest jednak również użycie części nowych statków w kierunku Finlandii, który to kierunek wymaga w zimie silniejszych maszyn i wzmocnień przeciwlodowych kadłuba, nie posiadanych na starszym tonażu tej grupy.

JEDEN CZY DWA STATKI DLA FRANCUSKIEJ LINII POŁUDNIOWO-AMERYKAŃSKIEJ.

Według sprawozdania rocznego towarzystwa Sud Atlantique liniowiec „Pasteur", który zastąpić ma uznany za niezdatny dla naprawy „L'Atlantique" nie będzie mógł kursować w parze z zupełnie przestarzałą już i powolną „Massilią". Renowacja tego ostatniego statku, — „starej panny południowego Atlantyku", staje się coraz kosztowniejsza, wobec czego towarzystwo wysuwa projekt budowy statku siostrzanego dla turbinowca „Pasteur".

Wiadomości celne, eksportowe i importowe

POSIEDZENIE REGIONALNEGO KOMITETU PRZYWOZOWEGO PRZY NASZEJ IZBIE.

W dniu 13 lipca odbyło się w naszej Izbie posiedzenie regionalnego Komitetu Przywozowego. Podzielone zostały kontyngenty na wina z Italii (Vermuth), korzeń ryżowy oraz ziarna kakaowe dla przemysłu.

WYJAŚNIENIA W SPRAWIE TRANSAKCYJ WIĄZANYCH PRZY DOSTAWACH OKRĘTOWYCH.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyjaśniło, że w transakcjach wiązanych, w których eksport wyraża się dostawami na okręty, artykułami stanowiącymi stronę przywozową mogą być: kawa, herbata i banany itd. Z poprzedniego tekstu warunków transakcyj wiązanych dla przedsiębiorstw shipchandlerskich usunięto powyższym wyjaśnieniem słowo „żywność".

HANDEL ZAGRANICZNY ARGENTYNY I OBROTY Z POLSKĄ W I KWARTALE 1937 R.

Podczas gdy w roku 1936 zmalał przywóz towarów zagranicznych do Argentyny pod względem wartościowym, a wywóz wykazywał szczególnie w drugim półroczu stale tendencje zwyżkowe — to w pierwszym kwartale 1937 r. wzrastają obie te pozycje.

Import do Argentyny w pierwszym kwartale 1937 r. wzrósł do 307 milionów pesów z 289 mil. pesów w tymże okresie roku poprzedniego, co przedstawia wzrost o 6,2%. Eksport Argentyny za te same okresy wzrósł z 410 mil. do 840 mil. pesów, czyli o 104,7%.

Charakterystycznym jest, że w pierwszym kwartale br. saldo dodatnie bilansu handlowego Argentyny wyniosło 532 mil. pesów, czyli tyle, ile za cały rok 1936. Tak dodatnich rezultatów dotychczas Argentyna nigdy nie osiągnęła.

Znaczny wzrost wywozu został spowodowany wielkimi załadunkami pszenicy, kukurydzy, siemienia lnianego, owsa, jęczmienia oraz utrzymywaniem się wysokich cen na światowych rynkach zbytu na produkty rolne.

W przywozie wzrasta przede wszystkim dział maszyn, żelaza i wyrobów żelaznych, papieru i tektury, napojów, artykułów spożywczych (głównie ziemniaki), drzewa, gumy i wyrobów gumowych, wyrobów tekstylnych itd. Przywóz wzrósł nie tylko pod względem wartościowym, lecz także ilościowo. Statystyka obrotów towarowych z poszczególnymi krajami nie wyjaśnia stanu faktycznego, gdyż odnośnie eksportu z Argentyny pozostaje do rozliczenia pozycja na „zlecenie", która stanowi około 40% całego wywozu. Przy przywozie natomiast uwzględniona jest wartość „taryfowa", która jest większa, jak podaje Dyrekcja Statystyki, o 0,78% od wartości rzeczywistej w omawianym okresie. Na podstawie tych danych ogólnie można jednakże stwierdzić, że zwiększyły swe sprzedaże w Argentynie takie państwa europejskie jak Włochy, Niemcy, Holandia, Szwajcaria, Szwecja i Czechosłowacja, Finlandia, a w niewielkim stopniu Anglia. Zmalał eksport do Argentyny towarów japońskich. W eksporcie produktów argentyńskich zwraca uwagę spadek udziału Niemiec, Francji, Holandii, a wzrost znaczniejszy Włoch, Belgii, Anglii i Czechosłowacji. Prawie dwukrotnie zwiększyła zakupy w Argentynie Japonia.

Według tych danych, które należy rozpatrywać pod kątem powyżej podanych uwag, obroty z Polską za pierwsze kwartały

ostatnich lat przedstawiają się następująco (w pesach argentyńskich):

Eksport z Polski do Argentyny 1937 r. — 4.156.311; 1936 r. — 3.993.564

Import do Polski z Argentyny 1937 r. — 4.307.373; 1936 r. — 4.603.548.

Według tych danych udział Polski w całym imporcie Argentyny zmalał z 1,4% do 1,3%, a w eksporcie argentyńskich produktów z 1,1% do 0,5%.

PALESTYNA. — IMPORT MIĘSA I PRZETWORÓW MIĘSNYCH DO PALESTYNY.

Dla orientacji eksporterów polskich poniżej podajemy dane statystyczne za lata 1934, 1935 i 1936, dotyczące importu do Palestyny mięsa i jego przetworów.

Statystyka za rok 1936 uwzględnia tylko pierwsze 9 miesięcy i nie podaje kraju pochodzenia towaru.

Bekony i szynki:	1935 r.		1934 r.	
	Kg.	f. palest.	Kg.	f. palest.
Imp. Brytyjskie	3.410	344	1.077	155
Irlandia	6.020	599	4.284	538
Dania	34.605	3.782	43.342	4.531
Holandia	78.848	8.128	53.402	5.410
Polska	21.898	1.891	—	—
Inne kraje	9.547	882	3.367	346
Ogółem przywóz	155.128	15.626	105.472	10.979
Za 9 mies. 1936 r. ogółem	85.569	8.775		
Wołowina i konserwy:				
Argentyna	200.643	5.409	50.813	1.474
Brazylia	27.012	677	—	—
Inne kraje Amer.	258.651	6.891	227.537	6.329
Inne kraje	—	—	17.356	478
Ogółem przywóz	486.306	12.977	295.706	8.281
Za 9 mies. 1936 r. ogółem	155.994	4.954		
Mięso mrożone i chłodz.				
Australia	401.581	16.558	386.132	15.786
Inne kraje	15.543	1.217		
Ogółem przywóz	417.124	17.775	386.132	15.786
Za 9 mies. 1936 r. ogółem	415.359	18.005		
Kiełbasy świeże i w puszkach:				
Imp. Brytyjskie	11.849	1.351	13.576	1.684
Austria	2.627	285	2.935	408
Dania	58.290	4.057	67.006	3.680
Holandia	18.736	1.353	18.801	1.244
Węgry	11.416	1.405	6.268	680
Włochy	14.509	1.528	13.925	1.522
Polska	8.554	1.158	931	152
Rumunia	16.761	1.154	4.042	400
Jugosławia	3.761	563	7.817	637
Argentyna	23.049	1.636	10.813	704
U. S. A.	5.434	702	4.633	622
Inne kraje	11.687	1.091	8.159	887
Ogółem przywóz	186.573	16.263	158.904	12.620
Za 9 mies. 1936 r. ogółem	95.775	9.383		

W ciągu 9 miesięcy 1936 r. przywieziono ogółem mięsa oddzielnie niewymienionego 56.310 kg wartości 4.975 funtów palestyńskich.

ZMIANY PRZEPISÓW CELNYCH I DEWIZOWYCH ZANOTOWANE PRZEZ PIE. W OKRESIE OD 17 DO 27 CZERWCA 1937 R.

AUSTRALIA. Z ważnością od 6 V br. zniesione zostało t. zw. cło prymażowe na litopon.

CZECHOSŁOWACJA. Rozporządzeniem min. handlu obniżono z dniem 17 VI br. opłatę od zezwoleń przywozowych na len i jutę na jedną ósmą procent od wartości towaru.

Z ważnością od 10 czerwca br. została ustalona stawka celna na poz. 88,— masło naturalne świeże lub solone, też topione w wysokości kor. cz. 210,— od 100 kg. Z tym samym dniem obniżono cło dodatkowe na żyto — 36 kor. cz. (dotychczas 37.—) i owies — 25 kor. cz. (dot. 27.—) od 100 kg.

Z dniem 13 VI br. skasowano cło na papier gazetowy (rotacyjny). Zarządzenie to stoi w związku ze zwyżką ceny, dokonaną przez czechosłowacki kartel papierowy.

FRANCJA. W związku z wypowiedzeniem układu z Hondurasem z dn. 19 VI 37 obowiązywać zaczęła dla towarów z Hondurasem taryfa celna generalna

Od dnia 7 IV br. obowiązuje zakaz przywozu na jaja wylęgowe ptactwa domowego (poz. tar. cel. franc. 34A) oraz młody przychówek ptactwa domowego (poz. 14 ter.).

P. I. E. przypomina, że na mocy dekretu z dnia 26 II 1934 wszelkie guziki importowane do Francji winny być znakowane każdy oddzielnie, przy czym wystarczy umieszczenie napisu „Pologne".

Przymus znakowania towarów, importowanych z zagranicy rozciągnięty został ostatnio na: palniki gazowe, instrumenty pomiarowe i wagi, grzebienie i inne wyroby galanteryjne, rękawiczki skórkowe podszewkowane futrem, wełną itp., aparaty projekcyjne, pierścienie i klamry z miedzi lub stali, obicia meblowe z żelaza i miedzi, wieszaki na płaszcze i kapelusze, zamki, zatrzaski i podwiązki, agrafki, towary z metalów różnych — galanteria metalowa, gąbki i ścierki metalowe oraz klamry metalowe dla użytku biurowego.

W. P. IRLANDIA. Cło na przędzę i nici wełniane zostało z dniem 11 VI br. ustalone na 33⅓% od wartości. Przywóz bezcłowy powyższych wyrobów nastąpić może za osobną licencją przywozową tak długo, aż nowo zbudowana przędzalnia w Tullamoe potrafi zaspokoić całą konsumcję krajową.

JUGOSŁAWIA. W dzienniku urzędowym z 20 V br. ogłoszono nowe stawki podatku obrotowego od przywozu skóry i różnych wyrobów skórzanych.

RUMUNIA. W związku z zapotrzebowaniem przemysłu, zwłaszcza zbrojeniowego, został zwolniony od kontyngentowania przywóz szeregu artykułów, mianowicie surowców i półfabrykatów, jak również maszyn i ich części. Zamówienia rządowe mogą być dokonywane w ilościach ponadkontyngentowych.

SZWAJCARIA. Wobec spodziewanych dobrych zbiorów na owoce, ustalone zostały nowe cła na owoce. Cło na świeże jabłka i gruszki wynosi 2 wzgl. 3 franki od 100 kg., zależnie od opakowania. Śliwki suszone w naczyniach powyżej 50 kg opłacać będą 3 fr. od 100 kg, — w naczyniach poniżej 50 kg — 10 franków (dotychczas bez cła). Nowe cła dotyczą również owoców pestkowych pochodzenia egzotycznego, cła weszły w życie 15 VI br.

WIELKA BRYTANIA. Zarządzeniem celnym z 14 VI br. ustanowiono zwrot cła przy imporcie świeżego mięsa wołowego i cielęcego (z wyj. mleczka cielęcego).

WŁOCHY. Obniżona stawka celna na świnie zatrzymuje swą ważność do 31 lipca br.

WŁOSKA AFRYKA WSCHODNIA. Towary, przeznaczone wprost do Abisynii, przesyłane będą odtąd w charakterze tranzytowym przez Erytreę lub Somali przy zwolnieniu od cła w obu koloniach nadmorskich.

MOŻLIWOŚCI EKSPORTOWE

FIRMY ZAGRANICZNE, POSZUKUJĄCE KONTAKTU Z EKSPORTERAMI POLSKIMI.

Szkło. Firma agenturowa w Nowym Jorku interesuje się importem wyrobów ze szkła ciągnionego i szlifowanego na rynek amerykański. E/13131/73H.

Guziki. Firma importowa w Stanach Zjednoczonych A. P. interesuje się wprowadzeniem na tamt. rynek guzików z orzecha kamiennego i galalitowych. E/13290/73H.

Wieszaki. Firma angielska pragnie importować z Polski wieszaki. P/16756/40/Kw.

Pokrywki i pędzelki. Firma południowo-afrykańska interesuje się importem drewnianych pokrywek i pędzelków do butelek do kleju biurowego. P/14733/59/Kw.

Różne. Poważna firma z Saigonu interesuje się importem z Polski konfekcji męskiej, szynek, mleka kondensowanego, cementu, cynku w arkuszach, blachy galwanizowanej falistej, gwoździ i drutu. E/15951/19/Sum.

Firma adeńska (Arabia Bryt.) interesuje się importem z Polski naczyń emaliowanych i garnków kamiennych. E/15320/E/Sum.

Bliższe informacje w powyższych sprawach uzyskać mogą zainteresowani eksporterzy w Państwowym Instytucie Eksportowym. Przy zgłoszeniu należy powołać się na odnośny numer. Firmy, które nie pozostawały dotychczas w bliższym kontakcie z Instytutem, winny nadesłać jednocześnie swe referencje.

SPRAWY TARYFOWE

TARYFA POLSKO - JUGOSŁOWIAŃSKA.

Z ważnością od 15 lipca br. wchodzi w życie nowa taryfa związkowa towarowa polsko - jugosłowiańska, o której opracowywaniu donosiliśmy.

Taryfa ta składa się z Części I, zawierającej postanowienia regulaminowe, taryfowe, wykaz odległości i przepisy kierunkowe, oraz Części II, zawierającej taryfy artykułowe. Opłaty przewozowe wyrażone są w formie stawek odcinkowych w kierunku z Polski do Jugosławii w złotych, w kierunku odwrotnym w dinarach.

Taryfa obejmuje na razie taryfy artykułowe na przewóz następujących towarów:

Z Polski do Jugosławii na nasiona buraczane, przetwory olejów mineralnych, płyty klejone (dykty), wyroby włókiennicze, przetwory chemiczne i farby; z Jugosławii do Polski na owoce świeże i suszone, przetwory owocowe, skórki surowe, ekstrakty garbarskie, drzewo orzechowe.

W sierpniu br. nastąpić ma uzupełnienie taryfy taryfami artykułowymi na dalsze towary, a mianowicie:

z Polski do Jugosławii na towary różnego rodzaju, żelazo i stal, towary żelazne i stalowe, maszyny, metale, wytwory destylacji węgla, wyroby ceramiczne, sprzęt elektrotechniczny; z Jugosławii do Polski na towary różnego rodzaju, żywe ryby, tytoń surowy, nasiona oleiste, rudy, wino.

Taryfa obejmuje przejścia graniczne jugosłowiańsko - bułgarskie pod Caribrod i jugosłowiańsko-greckie pod Djevdjelija, wobec czego może być stosowaną na przewóz przesyłek tranzytowych przez Jugosławię do i z Bułgarii i Grecji. Taryfa obejmuje drogi przewozu kolejami polskimi, czechosłowackimi, austriackimi, węgierskimi i jugosłowiańskimi, z pominięciem dróg liniami kolei ru-

muńskich, które uwzględnione są tylko odnośnie do kosztów przewozu.

NOWE TARYFY PRZEWOZOWE W HANDLU MORSKIM MIĘDZY CZECHOSŁOWACJĄ A KONSTANCĄ.

Z dniem 1 lipca weszły w życie w obrocie między Czechosłowacją a Konstancą nowe taryfy przewozowe, których liczba jest obecnie mniejsza, gdyż obejmują one jedynie towary rzeczywiście będące w obrocie. Stawki taryfowe obejmują już 15% podrożenie frachtu w Rumunii — jednakże z drugiej strony przyznano pewne zniżki tak, że w ostatecznym wyniku nie jest Konstanca w stosunku do portów adriatyckich upośledzona. Taryfy uwzględniają też komunikację tranzytową przez Czechosłowację w kierunku Niemiec, Austrii i Węgier.

Przemysł i handel rybny na Wybrzeżu

POLSKIE POŁOWY MORSKIE W CZERWCU RB.

Ogólne połowy morskie dały nam w czerwcu rb. 515.950 kg ryb o wartości zł 218.653. Stanowi to nieznaczny wzrost ilościowy i wartościowy w porównaniu z tym samym miesiącem roku zeszłego. Podział wedle terenów połowu daje:

na połowy przybrzeżne przypada 247.820 kg o wartości zł 93.338

na połowy dalsze pełnego Bałtyku przypada 38.130 kg o wartości zł 10.315

na połowy dalsze śledzi na Morzu Północnym 230.000 kg o wartości zł 115.000.

Podział na poszczególne gatunki ryb przedstawiał się następująco: ilość podana w kilogramach, wartość za kg w groszach podana w nawiasie: łososi brak, troć 270 (460), płastugi: stornia 169.590 (40), zimnica 3.500 (20), gładzica 1.350 (40), skarp 12.160 (50), śledziki 1.180 (50), śledzie solone 230.000 (50), węgorze 8.260 (140), dorsze całe 62.460 (30), dorsze czyszczone z głowami 4.950 (35), węgorzyce (kwapy) 1.160 (40), makrele 5.270 (35), szczupaki 6.050 (160), okonie 1.040 (80), płocie 4.800 (40), certy 3.900 (40).

Z poszczególnych miejscowości wybrzeża przypada na połowy przybrzeżne: Hel 45.120 kg o wartości zł 13.054; Gdynia 31.530 kg o wartości zł 12.679; od Jastarni do W. Wsi 68.400 kg o wartości zł 24.053; Chlapowo — Karwia 69.910 kg o wartości zł 21.252; miejscowości nad Zatoką od Pucka do Obłuża 32.860 kg o wartości zł 22.300.

Z połowów dalszych przywieziono płastug 1.330 kg o wartości zł 399, śledzików 50 kg o wartości zł 18, dorszy całych 26.530 kg o wartości zł 6.632, dorszy czyszczonych 4.950 kg o wartości złotych 1.580, oraz makrel ze Skagerraku 5.270 kg o wartości zł 1.686, z czego sprzedano w Danii 3.250 kg makreli o wartości zł 682.

Największe ilości ryb bo 187.380 kg sprzedano na rynku miejscowym w stanie świeżym, wędzarnie odebrały: 71.200 kg, a do Gdańska wysłano 24.620 kg. Z połowów śledzi na Morzu Północnym część znajduje się na statkach rybackich, a reszta w bazie holenderskiej w Scheveningen. (Dane cyfrowe Morskiego Urzędu Rybackiego).

KRONIKA

PRZYGOTOWANIA DO NOWEGO SEZONU SZPROTOWEGO.

W pierwszych dniach lipca odbyło się w Gdyni nadzwyczajne walne zebranie Sekcji Przemysłowców Rybnych, działającej przy Związku Fabrykantów i Przemysłowców w Gdyni.

Do najważniejszych spraw należało ustalenie wytycznych w zimowym sezonie szprotowym. Uchwalono ścisłą współpracę ze Zrzeszeniem Właścicieli Kutrów oraz z Polskim Zjednoczeniem Rybaków Morskich.

PIERWSZE TRANSPORTY ŚLEDZI POLSKICH POŁOWÓW.

W dniu 7 lipca rb. nadszedł dla „Mewy" statkiem Żeglugi s/s „Chorzów" pierwszy transport w ilości 300 beczek morskich (kanties), ze śledziami z połowów szkockich polskiej flotylli rybackiej na Morzu Północnym.

Następnego dnia rozpoczęły się prace w przetwórni celem przepakowywania tych śledzi do beczek handlowych. Są to śledzie szkockie t. zw. twardo solone, pakowane w dużych beczkach polskiej produkcji.

MAŁE POŁOWY SZKOCKIE WYWOŁUJĄ DROŻYZNĘ NOWYCH ŚLEDZI SOLONYCH. IMPORTERZY ZAKUPUJĄ ŚLEDZIE Z POŁOWÓW ZESZŁOROCZNYCH.

Połowy śledzi szkockich w Anglii są nadal niewystarczające, co spowodowało znaczną zwyżkę cen. Wobec tego importerzy śledzi poszukują na rynkach zagranicznych gatunków zeszłorocznych tak szkockich jak i jarmuckich.

W ubiegłym tygodniu nadeszły dwa statki ze śledziami szkockimi. Dnia 8 bm. łotew-

ski parowiec „Stancor“ z 1.206/1 oraz 3.004/2 beczek wyładował w Gdyni, a w Gdańsku 1.571/1 i 2.902/2.

Statek „Henry“ przywiózł tylko dla Gdańska z Lerwick śledzi szkockich 237/1 i 4.702/2.

W dn. 13 bm. statek Żegl. Polskiej „Tczew“ wyładował w porcie rybackim w Gdyni 892/2 półbeczek matiesów szkockich zeszłorocznego połowu oraz 121/1 i 39/2 starych śledzi jarmuckich. Towar otrzymała firma gdyńska Dom Handlowy A. Nysenholz, M. Klein i Ska. Za śledzie te (po ocleniu franco wagon Gdynia w hurcie) notowano następujące ceny: matiesy medium od 60 do 65 zł, za matiesy selected od 70 do 75 zł za dwie połówki. Za śledzie jarmuckie matisy I trade zł 70, za ordinery zł 65.

W końcu ubiegłego tygodnia w porcie rybackim w Gdyni nastąpiło znaczne ożywienie w obrotach śledziami solonymi. W jednym tylko dniu wysłano do kraju 28 wagonów ze śledziami solonymi.

Wobec wysokich cen na nowe śledzie szkockie poprawiła się koniunktura na śledzie stare z ubiegłego sezonu tak szkockie jak i jarmuckie. Importerzy w Gdyni widzą teraz możność korzystnego pozbycia się tych zapasów śledzi.

PRZYWÓZ TOWARÓW RYBNYCH W CZERWCU.

W czerwcu sprowadzono przez Gdynię 660 ton towarów rybnych, co stanowi spadek o 173 ton w porównaniu z tym samym miesiącem roku ubiegłego. Spadek ten powstał głównie wskutek braku importu śledzi norweskich.

Z ogólnej ilości wyładowano w porcie rybackim 438 ton, z czego przypada na śledzie solone holenderskie 390/1 i 100/2 beczek, śledzie szkockie 295/1 oraz 2.105/2 beczek, śledzie jarmuckie 580/1 i 58/2 beczek. Śledzi zamrożonych z Norwegii 19,5 ton, kleju rybnego 1,14 ton, makreli świeżych w lodzie ze Szwecji 33,9 ton.

W porcie handlowym wyładowano natomiast 222 ton, a mianowicie: śledzi solonych 8 ton ze Szwecji i 4 tony z Norwegii, tranu z Norwegii 89 ton, z Danii 37 ton, z Niemiec 40 ton, z Holandii 19 ton. Sardynek 7 ton z Niemiec. Konserw rybnych 7,39 ton z Portugalii, 5,70 ton z Łotwy, 3,45 ton z Norwegii, 1,63 z Niemiec i 0,80 z Litwy.

Ogółem zawinęły do portu rybackiego trzy statki, z czego jeden polski a dwa obce. Do portu handlowego natomiast przybyło z drobnicą towarów rybnych 17 statków, z czego 3 polskie, a reszta zagraniczne.

Z portu rybackiego wysłano w czerwcu 58 wagonów z towarem rybnym do kraju.

POSZUKIWANIA NOWYCH TERENÓW RYBNYCH NA BAŁTYKU.

Podobnie jak w roku ubiegłym wysłano z ramienia Morskiego Instytutu Ryb. 2 kutry celem wyszukiwania nowych terenów dla połowów bałtyckich w pobliżu Łotwy. Poszukiwania te nie dały pomyślnego rezultatu.

POLSKIE POŁOWY MAKRELI NA WODACH SKAGERRAKU ZOSTAŁY PRZERWANE.

W II połowie czerwca powrócił do Gdyni kuter „Hel 111“ i całkowity swój ładunek dwa tysiące kilogramów makreli oddał do zamrożenia w Chłodni Rybnej. Rybak, uważając swoje pierwsze makrele jako „nowość“ żądał zł 50,— za 50 kg makreli i nie znalazł nabywców. W dwa dni później sprowadzono do Gdyni ze Szwecji 27.000 kg makreli świeżych i wszystek towar wysłano trzema wagonami-lodowniami do Warszawy. Po opłaceniu cła cena sprzedażna tych makreli, importowanych wyniosła około zł 22,— za 50 kg loco Gdynia. Jeszcze niższe ceny otrzymuje się na aukcjach rybnych w Danii w Skagen i rzeczywiście ryba ta po niskich cenach mogła się tam zaprowadzić.

Tak więc nabywca w Polsce nie dowiedział się o istnieniu makreli z polskich połowów, a drogę spożycia makreli na naszym rynku toruje ryba importowana.

NOTOWANIA CEN W GDYNI.

W porcie rybackim w Gdyni notowano na początku b. miesiąca następujące ceny w złotych, za towar oclony, franco wagon Gdynia w hurcie:

Śledzie solone: za jedną dużą beczkę, matiesy za 2 połówki: matiesy Lerwikowskie: medium: 90, selected 100.

Stornowayskie: medium 85, selected 95, twarde solone I trade 80, zeszłoroczne szkockie twarde solone I trade 67.

Jarmuckie: I trade 70, ordinery 67, holenderskie 60 do 63.

Norweskie: sloematiesy 50, islandzkie od 50 do 55.

Vaar: od 34 do 37, SLOO 39 do 42, Schneidehering brak, *islandzkie* oryginalne 60, twardo solone brak.

Mrożone ryby: norweskie śledzie zamrożone: 50 kg zł 25; dorsze mrożone, oczyszczone 50 kg zł 25: polskie fladry mrożone z polskich połowów za 50 kg zł 20.

Świeże ryby: z polskich połowów za 50 kg płacono rybakom: dorsze od 8 do zł 13, fladry od 14 do 18 zł, kwapy (węgorzyce) zł 14.

W porcie rybackim w Gdyni notowano ostatnio następujące ceny, za towar oclony, franco wagon Gdynia w hurcie, za jedną dużą beczkę (matiesy za dwie połówki):

Śledzie solone: matiesy Lerwikowskie: matiesy mniejsze od medium 77, medium od 90 do 98, selected od 98 do 105, Large brak. *Szkockie twardo solone:* importowane I trade zeszłoroczne 60, nowe połowy: smolmatis 82, matis 85, matful 90. *Polskie połowy „Mewy"* szkockie nowe: smolmatis 75, matis 77, za dwie połówki zł 5,— drożej. *Szkockie importowane:* crowmatisy od 74 do 80, ordinery smolmatis 75, matis 78, matfull 83. *Holenderskie szkockie* twardo solone: matis 75. *Jarmuckie stare:* I trade 71, ordinery 68. *Holenderskie jarmuckie* od 60 do 63. *Islandzkie* od 40 do 60. *Norweskie* SLOO od 39 do 42, Vaar od 35 do 37, Slofuls 40. Slomatjes 50. Schneidehering brak.

Mrożone ryby za 50 kg ryb norweskie śledzie zamrożone 26, dorsze z polskich połowów oczyszczone 25, flądry 20.

Świeże ryby za 50 kg rybakom płacono flądry duże 30, flądry małe 14, kwapy (węgorzyce) 14, dorsze czyszczone 13.

RADYKALNE ZWALCZANIE KRABA WEŁNISTEGO W NIEMCZECH.

Coraz to dalsze rozprzestrzenianie się kraba wełnistego w Niemczech zmusiło koła zainteresowane do powzięcia kroków radykalnych. Obecnie projektuje się zamknięcie rzeki Łaby pod Magdeburgiem przy pomocy specjalnych pułapek. Tak np. wypróbowano już nową łapkę w postaci kosza drucianego, wyłożonego wewnątrz gładką blachą, który wiesza się na murach, do połowy w bieżącej wodzie. W Magdeburgu złapano przy pomocy tego przyrządu w ciągu kilku miesięcy około 300 t. krabów, tj. około miliona sztuk. Plaga krabów wełnistych przybrała szczególnie w Łabie i jej dorzeczu katastrofalne rozmiary. Skorupiaki te pożerają nie tylko ikrę rybią, ale również pożywienie ryb. Już obecnie zaznacza się duży spadek stanu ryb, tak że wielu dzierżawców wód rybnych musiało zmienić zawód.

MAGAZYNOWANIE MROŻONYCH RYB.

Wydział Biologiczny przy Rządzie Kanadyjskim opracował dla kupców rybnych specjalny okólnik, omawiający zasady magazynowania ryb mrożonych. Specjalny nacisk położono na możliwie skrupulatne unikanie temperatur od —5 do —1°C., w granicach których zachodzi największy rozkład w rybach w stanie mrożonym.

KWESTIA RĘKAWIC W RYBOŁÓWSTWIE.

W ostatnim „Der Deutsche Seemann" porusza tę kwestię lekarz marynarki Dr J. Ploschke i w rezultacie swych długoletnich doświadczeń radzi nakładać gumową rękawiczkę pod rękawicę używaną przy oprawianiu ryb. Przy tej metodzie lekarz zaobserwował nie tylko zwiększenie się sprawności pracy, ale nawet gojenie się poprzednio nabytych skaleczeń. (GAM).

PRZETARGI

PRZETARG NIEOGRANICZONY DYREKCJI PKP. POZNAŃ NA RÓŻNE ARTYKUŁY.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Poznaniu ogłosiła przetargi nieograniczone na dostawę poniżej podanych materiałów:

1) cylindrów i kloszy szklanych;
2) drutu i pałeczek do spawania;
3) drutu stalowego, blachy: stalowej i żelaznej białej;
4) blachy: cynkowej, żelaznej, ocynkowanej i cynkowej dziurkowanej;
5) śrub, naśrubków, krążków pod naśrubki i nitów.

Otwarcie tych przetargów odbędzie się w dniach: 1) 10 sierpnia 1937 r., 2) 10 sierpnia 1937 r., 3) 17 sierpnia 1937 r., 4) 20 sierpnia 1937 r., 5) 27 sierpnia 1937 r.

Szczegóły do tych przetargów ogłoszone są w Monitorze Polskim nr 143 z dnia 25 czerwca 1937 r.

WYDAWNICTWA

ORDYNACJA PODATKOWA.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 maja 1937 roku ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 roku o wykonaniu Ordynacji Podatkowej. Rozporządzenie to wraz z ustawą o Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 roku, znowelizowaną dekretem Prezydenta Rzeczypospoli tej Polskiej, z dnia 14 stycznia 1936 roku, stanowi podstawowe przepisy, dotyczące postępowania wymiarowego i odwoławczego w podatkach: dochodowym, przemysłowym (od obrotu i w formie świadectw), gruntowym, od nieruchomości, od lokali, od energii elektrycznej, kapitałów i rent oraz częściowo w zakresie opłat stemplowych i podatku od uboju.

Wobec braku praktycznego podręcznika zawierającego całokształt obowiązujących obecnie — po dokonanej ostatnio nowelizacji — przepisów i zarządzeń w zakresie postępowania podatkowego, przy pomocy Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie , w dniu 15 maja 1937 roku ukazuje się drukiem praca p. A. Grajewskiego, radcy w Ministerstwie Skarbu pt. „ORDYNACJA PODATKOWA". — Zbiór przepisów postępowania podatkowego wraz z orzecznictwem Sądów Najwyższych roku 1937, stron 286, format A. 5. Cena egzemplarza oprawionego w płótno (bordo lub ciemno-zielone) zł 7,50.

Praca ta stanowi systematycznie ujęty i zaopatrzony uwagami i objaśnieniami autora zbiór przepisów według stanu na dzień 10 maja 1937 roku, zawierających poza ustawą i rozporządzeniem dotyczącym Ordynacji Podatkowej, cytowanych na wstępie, także: 1) ważniejsze przepisy instrukcji podatkowej z dnia 31 grudnia roku 1934, 2) okólniki Ministerstwa Skarbu, wyjaśniające Ordynację Podatkową, względnie zawierające specjalne zarządzenia, wydane na podstawie tejże Ordynacji, 3) przepisy innych ustaw i rozporządzeń, mających związek ze stosowaniem w praktyce Ordynacji Podatkowej oraz 4) obficie zebrane orzecznictwo (wyroki) Sądu Najwyższego i Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Ponadto w załączniku do wspomnianej pracy zostały podane obowiązujące teksty wiążących się z wykonywaniem Ordynacji Podatkowej ustaw i rozporządzeń, dotyczących ulg przy spłacie zaległości podatkowych, poboru odsetek od zaległości podatkowych, spłaty należności podatkowych w papierach wartościowych itd.

Zestawienie ważnych terminów podatkowych, ujętych w formę kalendarza (składanie zeznań płatności podatków, ukończenia wymiarów) oraz szereg skorowidzów zamykają całość omawianego podręcznika, niezbędnego dla każdego, kto pragnie być dokładnie zorientowanym w przepisach dotyczących obowiązków i uprawnień płatników i władz skarbowych w związku z wymiarem i poborem podatków, wnoszeniem odwołań i w innych licznych przepisach postępowania podatkowego.

Na wydawnictwo „ORDYNACJA PODATKOWA" nie trzeba pisać zamówienia. — Wystarczy wpłacić należność do PKO. na konto Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie nr 18750, podając na odwrocie blankietu nadawczego tytuł zamówionej książki, a książka zostanie wysłana odwrotną pocztą bez doliczania kosztów przesyłki. Przy innych zamówieniach dolicza się koszt zaliczenia pocztowego. —

Import owoców południowych i kolonialnych
w pierwszych 5 miesiącach bieżącego roku

W PIERWSZYCH 5 MIES. BIEŻ. ROKU. Import głównych owoców południowych i towarów kolonialnych wynosił w czasie od 1 stycznia do 31 maja 1937 r. ogółem 39.473,2 t, wartości 28.510 tys. złotych. W porównaniu z importem w takim okresie ubiegłego roku, przywóz wymienionych towarów wzrósł pod względem tonażu o 1.771,0 ton, a pod względem wartości o 3.312 tys. zł. Z cyfr tych wynikałoby, że konsumpcja towarów kolonialnych i owoców południowych zwiększyła się w roku bieżącym o około 5% i w związku z tym sytuacja w handlu tymi artykułami musiała się polepszyć w stosunku do ubiegłego roku. W rzeczywistości tak jednak nie jest, gdyż prawie wszystkie firmy handlowe notują spadek obrotów gotówkowych w poszczególnych artykułach i twierdzą, że na razie nie ma widoków utrzymania obrotów na pewnym ustalonym poziomie. Objaw ten jest wynikiem pauperyzacji szerszych mas konsumentów oraz nieregularnym dowozem i niejednolitą podażą towarów importowanych. W pewnych okresach rynek polski ma nadmiar towaru zagranicznego, w innych znów za mało.

Szczegółowo import owoców i towarów kolonialnych przedstawiał się w pierwszych pięciu miesiącach br. w porównaniu z takim okresem w ubiegłym roku następująco:

Nazwa towaru	1936 r. import		import 1937 r.	
	ton	wartość w tys. zł	ton	wartość w tys. zł
winogrona świeże	335,6	273,0	69,0	85,0
jabłka świeże	505,4	286,0	27,2	12,0
banany zielone	893,0	444,0	764,3	393,0
pomarańcze, mandarynki i grapefruity	20 871,6	9 536,0	22 238,2	10 733,0
cytryny	3 578,9	1 814,0	5 041,8	3 065,0
śliwki suszone	2 184,5	1 238,0	2 966,2	1 689,0
rodzynki i koryntki	1 242,4	858,0	1 240,7	942,0
figi	252,4	152,0	177,1	115,0
orzechy laskowe i włoskie	445,1	875,0	240,5	527,0
migdały	168,6	491,0	151,4	558,0
	30 477,5	16 067,0	32 916,2	18 119,0
kawa surowa	3 037,0	3 634,0	2 268,0	2 926,0
herbata	650,0	2 416,0	891,4	3 197,0
korzenie	550,8	688,0	560,8	797,0
kakao w proszku	39,5	65,0	60,3	78,0
kakao w ziarnie	2 948,4	2 128,0	2 776,5	3 393,0
	7 225,7	8 931 0	6 557,0	10 391,0
— +	30 477,5	16 067,0	32 916,2	18 119,0
razem	37 702,2	24 998,0	39 473,2	28 510,0

Z powyższych cyfr wynika, że import nie był utrzymany w poszczególnych artykułach na poziomie importu z takiego okresu ubiegłego roku. Mianowicie spadł znacznie pod względem tonażu import winogron i jabłek świeżych, bananów o około 10%, fig o ok. 30%, orzechów o ok. 46%, migdałów o ok. 10%, kawy surowej o ok. 23,5%, ziarna kakaowego o ok. 6%; wzrósł natomiast import pomarańcz, mandarynek i grapefruitów o ok. 8%, cytryn o ok. 40%, śliwek suszonych o około 36%, herbaty o ok. 37% i korzeni o około 2%.

Na rynek jednak weszły z pomarańcz, mandarynek, grapefruitów i cytryn, nie całe ilości. Duża bowiem ilość szczególnie pomarańcz i cytryn wskutek nadmiaru importu w niektórych miesiącach zepsuła się już po ocleniu w magazynach portowych względnie składach firm owocowych w kraju. Naraziło to dane firmy na duże straty, które w obecnym sezonie letnim ze względu na słabą konsumpcję innych owoców nie dadzą się wyrównać. Również herbata nie znalazła zbytu po ocleniu i zmagazynowana jest w składach poszczególnych firm handlowych. Pomimo, że ceny zakupu herbaty są dość wysokie i tendencja na rynkach zagranicznych jest na ten artykuł bardzo mocna, importerzy wskutek nadmiaru herbaty sprzedają ją po cenie kosztów własnych, a bardzo często nawet poniżej kosztów własnych. Również korzenie, których ceny za granicą od dłuższego czasu są utrzymane na pewnym stałym poziomie, w kraju sprzedawane są po takich cenach, które bardzo często nie pokrywają kosztów własnych. Taka sama sytuacja jest i w artykułach, których import zmniejszył się. Mianowicie kawę brazylijską, orzechy, migdały, figi i koryntki oddaje się po takich cenach, które pokrywają koszty wyłożonych wkładów z bardzo małym zarobkiem.

Jedynie import bananów jest intratny a to dlatego, że w tym artykule nie ma prawie żadnej konkurencji. Istnieją wprawdzie w Gdyni cztery dojrzewalnie bananów, które trudnią się przywozem tego owocu, lecz tylko jedna z nich odgrywa dużą rolę w przywozie i obsłudze rynku w ten artykuł. Ma ona pewnego rodzaju monopol w imporcie bananów na skutek posiadania wyłącznego przedstawicielstwa koncernu „Fyffesa", którego banany pod względem zewnętrznego wyglądu są najładniejsze, więcej od innych bananów wytrzymałe na długotrwałość transportu oraz lepsze dla dojrzewania. Poza tym posiadają one grubszą skórkę (łupinę) i wskutek tego mogą być nieco dłużej przechowywane w składach detalicznych od bananów innego pochodzenia, naturalnie tylko wtedy, o ile nie są przejrzałe.

KRONIKA

OBRÓT TOWAROWY POLSKO - WĘGIERSKI.

Zwracamy uwagę importerom owoców świeżych, że w dniu 1 lipca br. weszło w życie obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 VI 1937 r. w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko - węgierskiego. Cały przywóz z Węgier uzależniony jest z dniem 1 lipca br. od przedstawienia świadectw rozrachunkowych przy odprawach celnych. Szczegółowych informacyj udzielają w tym względzie Izby Przemysłowo-Handlowe wzgl. delegatury Państwowego Instytutu Rozrachunkowego przy Izbach Przemysłowo-Handlowych.

OBNIŻENIE CŁA PRZYWOZOWEGO NA WANILIĘ.

W traktacie handlowym polsko - francuskim z dnia 22 maja 1937 r. cło konwencyjne na wanilię w strączkach, również mieloną, chociażby z cukrem (poz. polskiej tar. celn. 82 p. 2) ustalone zostało na zł 1.800,— od 100 kg. Mianowicie zniżka celna wynosi 55% od cła normalnego.

NOWE TOWARZYSTWO DLA HANDLU Z RUMUNIĄ.

Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego postanowiło zorganizować Rumuńsko - Polskie Towarzystwo Handlowe z siedzibą w Bukareszcie z kapitałem akcyjnym minimum 5 milion. lei. Tow. to będzie miało za zadanie przeprowadzenie wymiany towarowej między Polską a Rumunią.

SPRAWA UKŁADU HANDLOWEGO POLSKO - TURECKIEGO.

Zwracamy uwagę importerom owoców południowych, że wobec niedojścia jeszcze do porozumienia z Turcją w sprawie nowego układu handlowego polsko - tureckiego, układ dotychczasowy został prolongowany do dnia 17 lipca br.

OSTATNIE TRANSPORTY OWOCÓW.

Dnia 5 lipca br. nadszedł do Gdyni s/s „Vikingland" z ładunkiem 25.000 kg koryntek greckich.

Dnia 9 lipca br. zawinął do portu s/s „Caledonia" z transportem 6.500 skrzyń cytryn włoskich.

OCZEKIWANE TRANSPORTY OWOCÓW.

Dnia 16 lipca br. ma nadejść do Gdyni s/s „Nerma" z ładunkiem ca 2.000 skrzyń cytryn włoskich.

Dnia 22 względnie 23 lipca br. oczekiwany jest s/s „Lewant", którym ma nadejść transport ca 10.000 kg sułtanek greckich.

Dnia 23 lipca br. spodziewany jest s/s „Aasne" z ładunkiem owoców suszonych.

SYTUACJA NA RYNKU TOWARÓW KOLONIALNYCH (13 VII 1937 r.)

Sytuacja w hurtowym handlu towarów kolonialnych nie uległa w stosunku do poprzedniego okresu sprawozdawczego żadnej poprawie. W handlu importowym panuje prawie zupełny zastój. Transakcje dochodzą do skutku w bardzo rzadkich wypadkach i to tylko na drobne ilości towarów. Kupcy krajowi sądzą, że ceny na towary kolonialne ulegną dalszej zniżce i w oczekiwaniu tej zniżki

nie dokonują uzupełniania sobie zapasów. Wobec tego zapasy towarów u importerów są duże.

Pomimo powyższego, importerzy dokonują nowych zakupów na rynkach zagranicznych i przygotowują się do nowego sezonu.

Kawa surowa:

Zbyt kawy na rynku krajowym szczególnie niebieskiej bardzo słaby. Na razie nie ma żadnych widoków, aby w tym dziale nastąpiło pewne ożywienie. Ceny sprzedaży towaru oclonego wahają się obecnie loco magazyn importera następująco: Kawa Victoria 7 za 1 kg 3,75—3,80, Kapitania zł 3,95—4,05 zależnie od wielkości ziarna, Santos przec. zł 4.40 do 4,70 za kg.

Koszty związane z importem kawy w transakcjach wiązanych spadły do 37% ceny towaru cif. Niektórzy eksporterzy oferują nawet eksport np. do Brazylii już po 32—35%, ale i na taki stosunek dopłaty nie znajdują reflektantów na przywóz kawy.

Ceny na rynkach zagranicznych kształtowały się następująco. Np. w Hamburgu notowano w dniach 10 i 12 VII br. kawę Superior Santos w fenigach za 0,5 kg netto przy odbiorze conajmniej 50 worków — sprzedaż — kupno — transakcje — nowe kontrakty na lipiec i wrzesień po 46,00—44,00. Tendencja stała. W New Yorku notowano Santos loco w dniu 8 i 9 VII po 11,5 cent. dol. za 1 lb, a Rio po 9,25 cent. za lb. Przy transakcjach na wrzesień w dniu 8 VII Santos po 10,47 cent. a Rio po 6,97 cent., w dniu 9 VII Santos po 10.46 cent. a Rio po 6,81—6,82 cent. dol. za 1 lb.

Herbata.

Ceny herbaty na rynku angielskim spadły o ¼ d na 1 lb. Pomimo tego są mocne i na razie nie ma widoków załamania się obecnej tendencji. W kraju ceny kształtują się następująco u importerów za towar oclony: Sumatra po zł 12,50-13,00 za kg, Ceylon 13,00—14,50 zł (gat. przec.) Zbyt herbaty Sumatra trochę lepszy od Ceylonu. Importerzy starają się likwidować stare zapasy i sprzedają prawie wszystkie gatunki herbaty z zarobkiem 20 gr na kg.

Korzenie.

Na rynkach zagranicznych tendencja na pieprz mocna. Ceny zwyżkowały. Eksporterzy zagraniczni oferują ten artykuł po cenie 26,00—27,00 hfl. cif Gdynia za 100 kg. Na rynku krajowym nie ma zbytu. Importerzy oczekują jednak szybkiej zmiany sytuacji ze względu na zbliżający się sezon produkcji konserw i w związku z tym konieczności zwiększenia zapotrzebowania na pieprz. Obecnie sprzedaje się odnośny artykuł po cenie zł 4,60 do 4,70 za kg loco magazyn importera. Ceny na cynamon Vera wynoszą zł 6,30 — 6,40 za kg. Cynamon Lignea sprzedaje się po zł 5,20 do 5,30 za kg, ziele angielskie (piment) po zł 6,40 — 6,60 za kg.

Ziarno i masło kakaowe.

Ceny na rynkach zagranicznych mają tendencję zniżkową. Zbyt w kraju bardzo słaby, ceny również zniżkują. Na masło kakaowe nie ma zbytu w ogóle, a to ze względu na okres letni, w którym konsumpcja tego artykułu jest zawsze mała. Ceny zł 3,60 — 3,80 za kg.

Owoce suszone.

Tendencja zwyżkowa na rodzynki i śliwki. Rodzynki greckie typ 4 sprzedawane są po zł 2,20 — 2.30 za kg, tureckie typ 9 po zł 2.— a typ 10 po zł 2,10 za kg, amerykańskie po zł 2,30 za kg.

TRANSAKCJE NA GDYŃSKIM RYNKU OWOCOWYM.

W czasie od 30 czerwca do 13 lipca br. urządziły przedsiębiorstwa aukcyjne 3 przetargi, na których wystawiły 70 skrzyń pomarańcz hiszpańskich, 450 skrzyń cytryn włoskich, 500 klatek pomidorów holenderskich i 300 klatek winogron holenderskich.

Z wystawionych ilości sprzedano 70 skrz. pomarańcz hiszpańskich, 250 skrzyń cytryn włoskich, 500 klatek pomidorów holenderskich i 200 klatek winogron holenderskich.

Pomarańcze sprzedano w cenie 18 zł za 1 skrzynię, cytryny włoskie 39—40 zł za 1 skrzynię. Za pomidory płacono 7,— do 11,25 zł za 1 klatkę. Winogrona sprzedano po 13,50 do 14,75 zł za 1 klatkę.

Szczegółowy przebieg aukcyj przedstawia się następująco:

Aukcje Owocowe Sp. z o. o.

urządziły dnia 5 lipca aukcję wystawiając 70 skrzyń pomarańcz hiszpańskich i 450 skrzyń cytryn włoskich. Pomarańcze w całości sprzedano po 18 zł za 1 skrzynię. Cytryn włoskich sprzedano 250 skrzyń po 39 do 40 zł za 1 skrzynię. Udział w przetargu wzięło 3 kupców.

Bałtyckie Aukcje Owocowe Sp. z o. o.

urządziły przetarg dnia 30 czerwca br. i wystawiły 200 klatek pomidorów holenderskich i 300 klatek winogron holenderskich. Sprzedano wszystko w cenie: pomidory 10.75—11.25, winogrona 13,50—14,75 zł za 1 klatkę. Na aukcji było obecnych kilkunastu kupców.

Następny przetarg odbył się dnia 7 lipca br. Wystawiono 300 klatek pomidorów holenderskich, które w całości sprzedano po 7 do 7,25 za 1 klatkę. Udział w przetargu wzięło 8 kupców.

KRONIKA ZAGRANICZNA

Włochy.

W związku z nadchodzącym sezonem winogron włoskich ustalone zostały jakość i opakowanie towaru eksportowego. Ustalono między innymi rozmiary klatek, w które mają być pakowane winogrona. Podobnie jak klatki tak i beczki i kosze mają być standartowe.

Ściślejszej kontroli podlegać ma gatunek eksportowanego towaru. W tym celu wyznaczono stałe miejsca kontroli, które mają za zadanie badać każdą partię przeznaczoną do eksportu.

Na rynku owoców suszonych jak migdały. orzechy itp. odczuwa się pewne uspokojenie po silnym zainteresowaniu w ubiegłym miesiącu.